

Classic Fyn Rundt for Folkebåde 31. maj-1. juni 2019

Hundeslagsmål over 140 sømil inkl. krydstillæg i 0-15 m/s

Ildsjæle fra Kerteminde arrangerede et særskilt løb for folkebåde med tidlig start og passage vest om Sprogø (altså under Vestbroen). Det afkortede turen med 6 sømil, og gav de andre både mulighed for at vinde overalt, uden at de skal pibe over at folkebåden er for genialt konstrueret, eller at folkebådssejlerne er for dygtige, til at de kan være med i konkurrencen. Og måske kan det lokke flere folkebåde til startlinjen fremover.

Jeg nåede frem til Kerteminde ca. 30 minutter før start, og mødte vores unge tredjemand, Theis, som skulle på sin første Fyn Rundt. Jeg rakte mine vandflasker og madpakker over til ham, og skipper (Flemming) bød mig velkommen med en alvorligt ment klage over at jeg havde for mange vandflasker og for meget aftensmad med. Unødig ballast.

Udover fem både fra Kerteminde, kom Gollum med fra Jægerspris som sjette båd på startlinjen. Og regnen sluttede en time før start, så vi havde tørt tøj fra start. En rigtig vigtig forudsætning for moralen.

Starten gik planmæssigt kl. 0900, og første ben gik mod Vestbroen, da vi skulle styrbord rundt. Strategien var et dilemma om man skulle tage den korteste rute eller sejle en længere rute ud i Storebælts dejlige medstrøm. Sisi ved pinden på Mozart besluttede at tage den korteste rute og sigtede mod ellefte brofag, tæt om Fyn. På bl.a. Alpi og Gollum ville vi ud i medstrømmen. Der var let og aftagende luft. Mozart sejlede bemærkelsesværdigt hurtigt under land, og vi var usikre på om hun var hjulpet af en lille brise, selvom solen kun tittede gennem huller i skylaget. Gollum kom længst ud og kom lige akkurat først under broen, mens Alpi og Mozart kom under samtidig, i hver vores ende af broen. Feltet var nu spredt over omkring ét sømil, men det var umuligt at sige, hvem der lå forrest.

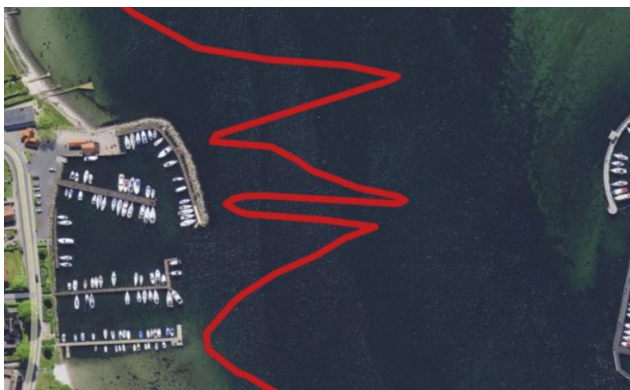
Så fik vi følge af en syvende folkebåd, som kom ud fra Nyborg. En gammel sag med tysk nationalflag, men ikke spor langsom. Jeg mener at der stod D-556 i det gamle sejl, og det passer også med basen, at den båd røg til Tyskland. Men der kan også have stået G-556. En flot blank træbåd.

Syd for broen døde vinden og strømmen aftog ude i midten. Fra vores perspektiv drøned Mozart afsted, med den tyske feriegæst et par bådslængder bagved. Samtidig tog Gollum sig et lille hvil. Tut, Rio og Ravnen tog den gyldne middelvej, og sakkede lidt bagud. Solen begyndte at skinne, og vi kunne vente på en brise mens vi drev i den rigtige retning. Ude ved Kobberdybet kunne vi observere en Landmark 43 som kom med en lillebitte stribe lokal vind, og det virkede nærmest som om at båden bare viste vej og slæbte vindstriben med sig ned mod Thurø Rev. De ville ikke dele vindstriben med os stakkels folkebåde, som bare måtte se til på afstand. Så begyndte brisen under land. Næsten samtidig begyndte alle folkebåde at sejle igen, og det var så rart at få vind i

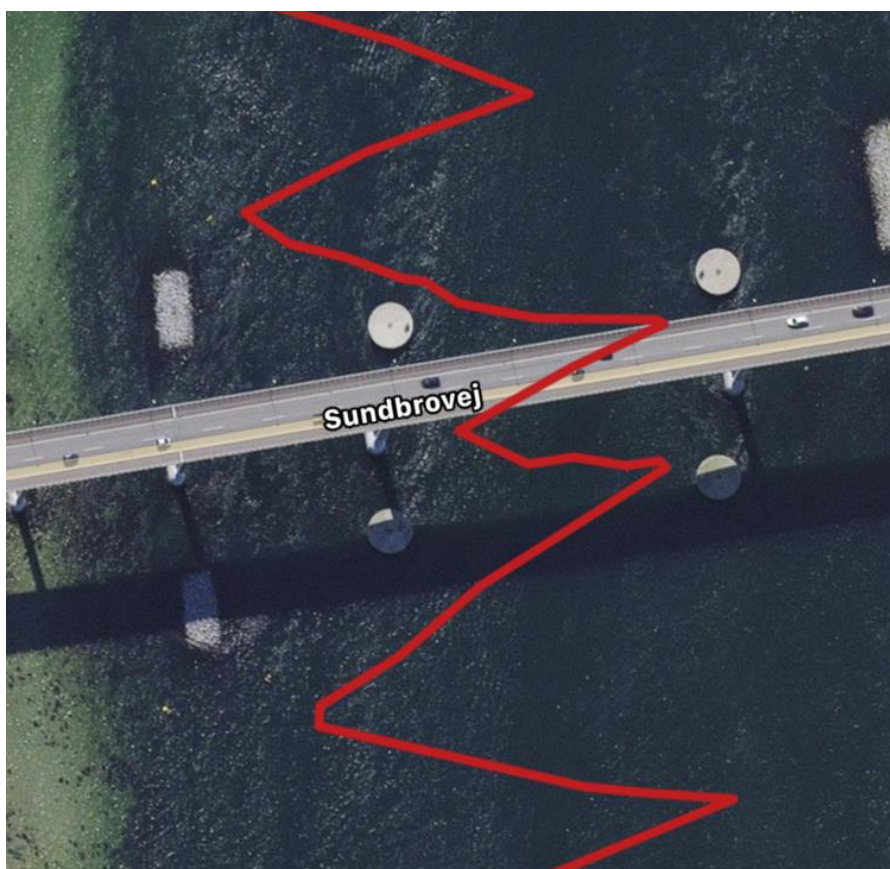
håret efter driveriet. Mozart førte nu klart, og vi kunne notere læringen i vores lille bog med læringer.

Vi sigtede alle mod Thurø Rev, og langsomt blev feltet mere og mere samlet. Ud for Lundeberg gik Mozart pludselig op i vinden, og vi kunne se at tyskeren nu overtog føringen. Han havde tydeligvis en fest! Sisi havde besluttet at skifte sin den dims som holdt sejlet ude på bommen. Hun havde styr på reservedelene og klarede det meget flot. Vi havde måske alligevel ikke helt så mange flasker med som tyskerne, for langsomt kunne vi og Rio passere dem, inden vi skulle op på kryds. Han ville tydeligvis og forståeligt nok gerne konkurrere med os, men han var samtidig en fantastisk sportsmand, som sørgede for at give plads og ikke tage vinden fra os der deltog i den formelle konkurrence.

I Svendborg Sund skulle vi ud i den traditionelle modstrøm og svag vind lige forfra. Nu gjaldt det om at holde sig så tæt som muligt på land, uden at sidde fast. Alpi lå jo forrest, med hele feltet 50 meter bag hækken. Som ledere måtte vi tage ansvaret for at føre dem alle gennem sundet, og vi viste dem en sikker rute. Her fik Theis ansvaret, for han sidder med alle hemmelighederne. Han er nemlig gast hos Lars Bræstrup, som har videregivet den hellige viden om optimale ruter gennem sundet. Da vi syntes at vi hellere måtte vove os ud i modstrømmen, inden bunden kom op til kølen, kunne vi se et begyndende mytteri agterude. Rio gik en bådsbredde tættere under land, dernæst Gollum en bredde tættere på land, og umiddelbart læ for lå Mozart. Vi gik ud i strømmen og vindstillet, og gik helt i stå. Vi kunne se på en grøn bøjle at vi stod helt stille. Og de andre kom tættere på under land. "DUKK!", sagde det så, og Mozart stod stille. Synkront styrede Rio og Gollum ud i strømmen mod Alpi, og de havde vind. Deres kluklyde blev højere og højere, og begge både kom helt op og etablerede overlap på Alpi på begge sider, inden de gav slip på vinden og overlod den til os. Tak! 30 sekunder senere havde vi igen et lille hul til forfølgerne. Mozart kom fri, og feltet havde ufrivilligt ventet pænt, for de var stadig med i konkurrencen. Nu blev dilemmaet om man skulle forsøge med ultrakorte vendinger uden at komme ud i renden, eller om man ville krydse renden mellem hver vending. Vi krydsede kun renden én gang, og foretog 30 vendinger i sundet. Jeg tror Kold-besætningen i Tut valgte det sidste, og de indhentede os andre, så hele feltet lå indenfor 70 meter da vi kom frem til broen. Ravnen var sakket lidt agter, men ellers var det hård kamp. Jeg ved ikke hvor tyskeren forsvandt, men jeg formoder at han gik i havn.

Vi lå stadig lige akkurat forrest ved broen, og pga. strømmen gik vi ca. 85 grader til vinden. Så længe vi går under 90 grader til vinden kommer vi jo fremad. Ud i renden og forsøge, lige to bådslængder foran Rio, Tut, Gollum og Mozart, som fra vores perspektiv er én samlet frådende forfølgermasse. Midt under broen dukker så to større (og lidt hurtigere) både op. Og en færge. Bare for at stresse os lidt. Færgen går ned i fart, men venter ellers ikke. Vi fem folkebåde kan ikke bare sejle væk, så for enten driver vi ned i færgen, eller også sejler vi igennem. Eller vi rammer bropillerne. Det er lidt svært at sætte ord på dramaet. Vi lykkedes lige netop med at liste igennem, og jeg slap for at vende ind i færgen. Så var det afsted! Jeg havde travlt med at holde fart i båden, og deraf tunnelsyn, men jeg forestiller mig, at de fire forfølgere blev ramt af skidtluft fra færgen og de større både, så der gik lige et par minutter inden de kom ud på den anden side.

Derefter søgte vi vind og strømlæ indtil Avernakø, og da ramte vi vist rigtigt, for afstanden til forfølgerne blev hurtigt mere passende, efterhånden som mørket fortrængte lyset.

Vi kom under broen ca. kl. 21, efter 12 timers sejlads, og aftensmaden blev forpurret. I stedet for min gourmetkødsovs, valgte vi Skippers glimrende kolde karbonader og stegte flæsk sammen med kold kartoffelsalat. Der manglede lige en øl.

Gennem natten i det sydfynske fik vi gradvist mere slæk på skøderne. Det var en stjerneklar og kølig nat, men med to fibertrøjer og to flisjakker inde under sejlerjakken kunne man lige holde varmen.

Da lyset kom retur, kunne vi lige spotte fire folkebåde agter, og vi mente at kunne se Mozart på andenpladsen. Flemming gik til køjs da vi kunne skimte Brandsø forude. Strømmen kom i vores favør, og i en jævn vind og med spilet fok loggede vi op til 7,8 knob over grunden. Vi nåede Fænø kl. 0700, og præcis en time senere blev vi skudt forbi Strib Fyr. Gid Lillebælt altid kunne passeres så gnidningsfrit. Bag os havde Gollum passeret Mozart omkring Fænø Kalv, men det kunne vi ikke længere følge med i.

Vi purrede Flemming efter fyret, og han gjorde det han gør allerbedst: Vi blev belønnet med æg og bacon på rugbrød. Det var så mums! Forestiller mig at halvdelen af feltet kunne dufte det brankede guld.

Traditionelt er det jo en lang og til tider træls tur over Nordfyn, gerne med kryds, men denne gang var det den fedeste del af turen. Jeg selv gik ned for at sove lige efter de overdådige morgenmad, og faldt i søvn med det samme. Da jeg vågnede, var det til den fedeste lyd af at vi surfede ned af den ene bølge efter den anden. Jeg sprang op og ville være med. Bag os lå Æbelø, og Flemming og Theis kunne fortælle løgnehistorier om at de havde logget 10,3 knob over grunden. Desværre kunne mit Garmin-ur bekræfte historien.

Det tog ingen tid at nå Fynshoved, og nu hvor det virkede som om vi næsten var hjemme tog det laaaang tid på hård kryds at nå hjem i mål. Vores sejltid rundt var 30 timer og 26 minutter.

Jeg fik lov at drikke al mit vand, men den gode aftensmad som jeg medbragte, har vi mandag spist til aftensmad hjemme i Jylland. Og vi skal også have det tirsdag.

Resultater

1 Alpi

#	Start	Løb	Klasse	Sejlnr	Bådnavn	Bådtype	Sejlklub	GPH	START		MÅL		Sejltider		RANKING
													Sejlet	Korrigeret	LØB
3	F	1	DH-NF	909	ALPI	NORDISK FOLKEBAD	Kerteminde Sejklub	766,0	31-05 09:00:00	01-06 15:26:39	1:06:26:39	1:06:26:39		1	
4	F	1	DH-NF	847	TUT II	NORDISK FOLKEBAD	Kerteminde Sejklub	766,0	31-05 09:00:00	01-06 16:01:30	1:07:01:30	1:07:01:30		4	
15	F	1	DH-NF	1140	Skarven	NORDISK FOLKEBAD	Kerteminde Sejklub	766,0	31-05 09:00:00	01-06 17:03:26	1:08:03:26	1:08:03:26		6	
19	F	1	DH-NF	745	Rio	NORDISK FOLKEBAD	Kerteminde Sejklub	766,0	31-05 09:00:00	01-06 15:58:43	1:06:58:43	1:06:58:43		3	
20	F	1	DH-NF	988	MOZART	NORDISK FOLKEBAD	Kerteminde Sejklub	766,0	31-05 09:00:00	01-06 16:11:16	1:07:11:16	1:07:11:16		5	
35	F	1	DH-NF	845	Gollum	NORDISK FOLKEBAD	Jægerspris Sejklub	766,0	31-05 09:00:00	01-06 15:51:06	1:06:51:06	1:06:51:06		2	

3 Rio

4 Tut

5 Mozart

6 Ravnen

Efterskrift og analyse

Valg af skipper

Jeg valgte Flemming som skipper af flere årsager. Han har en båd og han er ferm til at trimme den. Når man stadig kan se sine konkurrenter, må han dog helst ikke høre, hvis vi andre hyggesnakker, for han har en fast overbevisning om at vi øjeblikkelig sækker bagud, og måske endda går ned, hvis vi nyder turen.

Da vi kunne skimte Brandsø forude gik han til køjs, og vi vækkede ham først da vi havde passeret Strib Fyr. Hvor mange kan prale med en skipper som kan sove så godt?

Skippers stegte flæsk og bacon

vinder ham en tur igen en anden gang. Det går jo lige i hjertet, som Hjerteforeningen også selv siger.

Valg af forgast

Det var rigtig forfriskende at have Theis med. Der er dog et par detaljer vi gerne så ændret. Han er jo frygteligt ung, og det fik os til at føle os ældre end ellers. Og i den sidste time kom der skumsprøjt. Her skulle han gerne have taget hele sprøjtet selv, så vi ikke fik vand. Man må jo respektere de ældre.

Theis er ungdomsgast hos Lars Bræstrup, og han fik derfor eneansvaret for at navigere os sikkert gennem Svendborg Sunds lumske farvand. Theis tog enhver tjans med panden forrest og godt humør. Vi vil gerne have ham med igen en anden gang.

Alpi med besætning, kort efter målgang